

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτά: διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νάκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεθνοῦς τῆς ἐφημερίδος, ἐπι τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 23 Δεκεμβρίου 1884.

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΟΡΑ

Ποῦ νῦν ἡ λαμπρὰ τῆς πλειονοψηφίας ἐπιβολή; Ποῦ αἱ νο-
χθῆμεροι ἀπαρτίαι καὶ τὰ συμπόσια; Ποῦ νῦν ὁ ὄγκος τῆς βε-
βαίας ἰσχύος καὶ ἡ ἐκ τῶν ρουσετιῶν δύναμις καὶ ὁ ὑβριστικὸς
κόμπος καὶ αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ λοιδορίαι; Ποῦ εἰ τεταρτάκοντα καὶ
εἰ πενήκοντα, ποῦ αἱ δεκάκρωσι συνειδηταίαι, ποῦ αἱ τῶν νομο-
σχεδίων ἐν σωρῶ ἀσυζήτητοι ἐπιψηφίσεις, ποῦ ὁ Παπαμιχαλέ-
πουλος, ποῦ ὁ Βελισάριος, ποῦ ὁ Ναρσῆς, ποῦ τῶν Θεταλῶν τὸ
πιστότατον ἄγλημα; Ποῦ αἱ σιγηλαὶ συγκαταθέσεις εἰς τοῦ πρωθ-
υπουργικοῦ Βούδα τὰ θέσφατα καὶ ποῦ τῆς βουλευτικῆς τὸ δυσκα-
ρίθμητον ἀγέλης ἀγομένης ἐπὶ τὴν ψευδοφροσὶν ὡς ἐπὶ σφαγὴν;
Αἱ ἐκπεμπόμενα ἀμαξῆ: ἐπανάρχονται κεναὶ τοῦ ποθουμένου φορ-
τίου, πενθίμως ἤχει ἀναγνωσκόμενος ὁ κατάλογος μετὰ τὴν ὀγ-
δόην ἐν τῇ ἐρημωθείσῃ κηθούσῃ καὶ ἀπέλπιδῃς εἰς διχρηγεῖς τῆς
θλιβεράς κομίζουσιν εἰδήσεις. Ρωγμῆς, μικρῶς ἐπενεχθείσης ὁ ἄ-
νεμος ὑπεισέδω κ' ἐτίναξε τὸ μέγα τῆς ματαιότητος οἰκοδόμημα
σαράβαλον ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Καὶ πᾶσα τῆς ἐξουσίας ἡ ἐπί-
δειξις καὶ ἡ ἀγερωχία πομφόλυξ ἦν καὶ ἀπέπτη, κενὸς καὶ ἐφο-
ρολογῆθη, σιγαρόχαρτον καὶ διεργάγη.

Ὡς ἤρετο εἰς ὕψος καὶ ὠγκούτο εἰς θρόνος καὶ ἐμαγεθόνετο
εἰς ἀνάδειαν καὶ ἀκροφυτοῦ εἰς παντοκρατορίαν τὸ ὑπομυγεῖον
τοῦτο! Ἐστηρίζετο ἐπὶ τριετοῦς σπατάλης καὶ κλιδικαὶκῆσεως,
ἐπὶ πρωτοφανοῦς πολιτικῆς ἀνηθικότητος, ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀρχῆς
τοῦ τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γίγνεσθαι πρὸς δικτήρησιν ἐν τῇ ἀρχῇ.
Ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ ταμεῖου τοῦ κ. Σκουλοῦδε, ἐπὶ τῆς ἐλαστικῆς
μύτης τοῦ κ. Λομβάρδου, ἐπὶ τῆς σιωπῆς εὐγλωττίας τοῦ κ.
Βουλπιώτου. Ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς σοφίας τοῦ κ.
Κασιμάτη καὶ ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ κ. Στεφανίδου. Καὶ ἐνόμιζεν
ἑαυτὸ ἐξηφαλισμένον ἀπὸ παντὸς κινδύνου. Ἄλλ' ὀλίγα ἡμέραι
ἐγχεῖσθησαν ὅπως κενώθῃ ὅλος αὐτὸς ὁ περυστωμένος ἀσκὸς
τῆς οἰήσεως καὶ ἀποδειχθῇ μὴ περιεχόν τι ἄλλο ἢ ἀέρα.
Φεύγουσιν εἰ ὀπαδοὶ τῶν, εἰ μετὰ τὸς κόπον συνειληγμένοι,
φεύγουσι διαλύοντες τὸ μετὰ τοῦ Μιχμηωνῆ συμβόλαιον, πρὸ φ'
ἐθήθησαν. Φεύγουσι, φεύγουσι προτροπάζον ἀπὸ τοῦ κληρο-
μένου μέρους τινάσσοντες ὅπως αὐτῶν τὴν κίνῃ τῶν ὑπο-
δημάτων των. Μόνος ὁ κ. Μάνδαλος τῶ μείνει πιστὸς τὸσον,
ὥστε νὰ ἔχη τὸ θρόνον νὰ τὸ δηλώσῃ. Ἄλλ' ἡ δῆλωσις
αὕτη ποῦ νὰ βῆσιν ὁ τῆς ἡμετέρας πρό τινας κληροῦ ἡ-

σθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶνε ἄ-θραπος. Καὶ ἡ δευτέ-
ρα δῆλωσις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τῆς βεβαιώσεως τῆς πρῶ-
της. Δυστυχῶς δὲ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκπρόχθη τότε ἐκ-
πιτωτος τοῦ τίτλου, ὃν ἐζήτηε νὰ σφετερισθῇ.

Ὁ Μέγας Προφήτης τῆς ἐθνικῆς διαφθορᾶς δὲν δύναται νὰ πι-
στεύσῃ ἀκόμη εἰς τὴν τοιαύτην ἀποστασίαν τῶν πιστῶν του.
Στρέφεται περὶ ἑαυτὸν καὶ οὐδὲ μὲθεν προσδοκᾷ ἀντίληψιν καὶ οὐ-
δαμοῦ βλέπει τὸν βοηθούντα. Ἐσέλεις ψευδοπροφήτης ἀντὶ νὰ πε-
ριμένη νὰ ἔλθῃ τὸ ὄρος πρὸς αὐτὸν ἀπεφασίζει νὰ πορευθῇ αὐτὸς
πρὸς τὸ ὄρος. Καὶ ὁ πρότερον ἐπιβάλλων τῇ θέλησίν του ὡς νό-
μον εἰς ἐχθροὺς καὶ φίλους κύπτει τὸν ὑπερήφανον αὐχένα, ταπει-
νοῦται εἰς ἱκεσίας, γονυκλιτεῖ εἰς παρακλήσεις καὶ ἐξερτὰ τὴν πολι-
τικὴν του ὑπερῆσιν καὶ τὸ ἔνδοξον μέλλον του ἀπὸ τοῦ θυσσάνου τοῦ
φασίου τοῦ Δερβίσι καὶ τῆς οὐρᾶς τῶν σκύλων τοῦ κ. Σταρκούλη. Ἄλλ'
εἰς μάτην. Παρηλθόν εἰ καλοὶ κειροὶ ἀνεπιστρεπτὲι καὶ τὸ ἐπὶ τῆς
ἀπάτης καὶ τῆς ἀγυρτείας ἐρειδόμενον θρησκευμὰ του δὲν ἀποκτᾷ
πλέον ἄλλους προσηλύτους. Καὶ ἀργὰ πλέον ἀναμνησκαται τῆς
ἀρχαίας διδῆς, κατανοεῖ ὅτι πᾶν εἶδος Μαχδῆ δὲν εὐδοκίμει εἰς
πᾶσαν γῶρην, καὶ ἐπιδίδεται εἰς τὴν μελέτην τῶν δημοτικῶν
προφοιῶν, ἃς τὸσον κακὰ ἔκαμε νὰ μὴ μελετήσῃ, καὶ αἵτινες τόσα
διδάσκουσι περὶ τῶν μετὰ Χριστὸν προφητῶν.

ANEMOMAZOMATA

στορικὴ θὰ μείνῃ καὶ εἰς τὰ μέγρι τοῦδε
αναφερόμενα παραδείγματα τῶν ἐκ μικρῶν
αἰτίων μεγάλων συμβάντων πρέπει βεβαίως
νὰ καταλογισθῇ καὶ ἡ προχθεσινὴ ἐν τῇ βου-
λῇ συζήτησις περὶ Γούζαρη. Αἱ διαστάσεις
τῆς ὁποίας ἔλαβεν ἡ συζήτησις αὕτη ἦσαν
τετραπλάσις δυσανάλογα πρὸς τὸ σπιθαμιαῖον
ἀνάστημα τοῦ δόκτορος τῆς Ἀστυνομίας, εὐ-
νοουμένου τοῦ μεγάλου δόκτορος τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

X

Κιτὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἐξῆλθε βραχὺς μὲ ὄλον τὸν κόμπον
καὶ τὸ θρόνος του ὁ κ. πρωθυπουργὸς διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν

προσφιλέστατον του αρχιβαλκανιόπουλου. Αρμυρόδον, σφάδρα στενοχωρηθέντα έλ της τροπής ήν είχε λάβει ή συνεδρίασις. Έβηθεν ο Αχιλλεύς διά να σώση τον κινδυνεύοντα Πάτροκλον του Δυστυχώς; όμως δι' αυτόν τό στάδιον των κόμων και της έρημνείας αυτών δεν είχε τό μάλλον πρόσφορον, και εύρήθησαν αρκετοί νομολόγοι έγκριτοι εις τάς τάξεις της αντιπολιτεύσεως διά να τή αποδείξωσι την παχυλήν του άγνοιαν και την αυθάδη του παρνομίου. Και ο κ. Πρωθυπουργός, του όποιου τάς πανοπλίας κατασκευάζουσι: Δεμάθαι και Κεζίκι, άπεσώθη καταρχυμένος.

×

Έρημύθη εις την περίστασιν τούτην προς τούτοις και ή παροικιώς μετξύ των ίατρών κικαντρέχεται. Ο ίατρος κ. Γούζης ειγένετο άφορητή τόνων πικριών προς τον συνάδελφόν του ύπουργόν των Έσωτερικών, ώστε ά, έγνώριζεν ούτος τά μέλλοντα να διατρέξωσι: θά είχε τό θάρρος να προιδάσθαι εις την θέσιν του Αστούκτρου τον πρόην ύγειονομικόν του υπάλληλον Χρήστον τον Άράπην, διά να βγάλη τον δικωνισμόν άσπροπρόσωπον.

×

— Ψηφοφορία! ψηφοφορία!
— Μή δέν είνε καμμία ανάγκη, έλεγεν όρθώς και δικίως ή αντιπολιτεύσις.
— Όχι! ψηφοφορία, ψηφοφορία! έπέμεναν άπαντώσα ή κυβέρνησις διά τών φίλων της.

Όμοιάζει ή κυβέρνησις με τούς φιλαργύρους εκείνους οι όποιοι άφού έπαθον σημαντικές ζημίας εις παραδόλους τριτογενείς επιχειρήσεις, μετρούσι τρέμοντες τά ύπολειπόμενα αύτοίς κεφάλια, και τά ξαναμετρούν έκ φόβου μή τούς λείψη τίποτε. Τούτουτρόπως μετρεί και ή κυβέρνησις τούς όπαδούς της συχνά κυλιά έκ φόβου και τρόμου, ύποβάλλουσα αύτούς εις άκταπαύστους δοκιμασίας άριθμήσεως διά να είνε βεβαία.

Άλλά τό ρήγμα έγινε πλέον και οι αριθμοί θά έλαττώσι: ήμέρα τή ήμέρα!

×

Κατά την προτελευταίαν περί ψηφοφορίας άτόπειραν εις βουλευτής της συμπολιτεύσεως, ο έκ Βώλου κ. Γεωργιάδης, άπήντησε παρών εις την πρόσκλησιν του ίδιου του όνόματος; και εις την του Θεσσαλου βουλευτου κ. Ζερβάνη. Άλλά της ψηφοφορίας προϊστατο άγρυπνος φρουρός ο κ. Ράκος Χείτης όστις ένοήσας την άπάντην επέληξεν όπως έκρηχίζετο τον άγρον ζηλωτήν βουλευτήν. Φκινεται: ότι ο κ. Γεωργιάδης επειδή ήξιώθη διπλής έν τη Ακροπόλει βιογραφίας, ένόμισεν ότι είχε δύο φύσεις και δύο ύποστάσεις, επομένως και δύο έν τη βουλή ψήφους. Τον διαβεβαιούμεν ότι δεν έχει ούτε μίαν ψήφον, επειδή και ή ίδιική του δεν άνήκει πλέον εις αυτόν, έλλ' εις τον άρχηγόν του.

×

Η έμφάνσις του ζωνρού, του άπτοήτου, του χαριτολόγου, του πρωτοτύπου και ιδιορρήμου βουλευτου Τριζηνίας κ. Δουζίνου ήτο τό επισημότατον γεγονός της κοινοβουλευτικής έβδομάδος. Τά χαριέστατα νομοσχέδια άτινα υπέδελαν ο κ. Δουζίνος ήταν άληθώς ή μόνη αξία και πολυστήλατος άπάντησις εις τούς τερατώδεις νόμους ώς ύπερλαχί ή κυβερνητική σπειρα. Ο κ. Δουζίνος κατορθώ μόνος να φειδύνη τον συννεφώδη και μελαγχολικόν όρμηοντα του βουλευτηρίου, κατορθώ να εξουδετερώση την αυθάδη τιμητείαν του τηλεδίκου βουλευτου Άγυιάς κ. Στεφανίδου, όστις δεικνύεται διά τούτο ιδιαιτέρως δυσηρεστημένος. Ο κ. Δουζίνος είνε τό αντίφάρμακον του κ. Στεφανίδου, προωρισμένος να φικώση τό άπύλωτον στόμα του βουλευτου των Άγυιών, και κατά τούτο είνε αξιοσημείωτος: και διά τον πολιτικόν και διά τον ύγειονόν χαριετήρα της έπελεύσεώς του.

×

Ο κ. Αρμυρόδον έν τινι των τελευταίων άγορευτέων του έμίμφη τον κ. Δουζίνου: όμιλήσε διά τά λεμόνια. Τέσον πολύ φοβείται τά λεμόνια ο περιελής Ζικύνθιος; Και όμως τά λεμόνια τρέφουσι την πεποθησιν: ει μίαν ήμέραν άρεσκέως θά λάβωσι

την ύψηλήν τιμήν να συνάψωσι σχέσις στενοτέρας μετξύ του έξοχου πολιτικού άνδρος.

×

Μετξύ την εις τον λαλον της άσβέστου πύσιν του πρεσβευτου κ. Σκαίλερ, ή Αμερικη ύπέστη έν Αθήναις και άλλο σοβαρώτερον δυστύχημα, την αποσκίρτησιν του πιστου και έθουσιώδους μέχρις τουδε θαυμαστου των θεσμών της κ. Κλασματή. Ο βουλευτής Κυθέρων άρνησιθρησκος διεκήρυξεν έν τη Βουλή ότι έγένετο όπαδός της Γερμανίας, είπών λατινιστί: ότι άνευ αυτης ουκ έστι σωτηρία. Η άλλαξοπιστία αυτη προσήλθε βεβαίως εις τάς πεποιθήσεις του έφευρέτου του νοομήτρου άρ' ότου ο άρχηγός του πρωθυπουργός έδειξεν ότι έχεις τάσεις να καταστή Βίσιμαρκ εις τό μεγαλοφές των σχεδίων και εις τό αυτοκρατορικόν του χαρακτήρος. Ο κ. Τρικούπης γενόμενος Βίσιμαρκ δεν ήδύνατο να έχη άλλον θαυμαστήν: έκτός του κ. Κλασματή. Το τοιοϋτο είνε λογικώτατον.

×

Άπορούμε, πώς εις τούς τέτους έριτημούς ους ο κ. Τρικούπης άνέφερεν άγορευών περί του στρατιωτικού ζητήματος, τό όποιον κιαά την ιδέαν του είνε ζήτημα οικονομικόν, έμπορικόν, βιομηχανικόν, γεωργικόν, δεν έπρόσθεσαν ότι είνε και κτηνοτροφικόν. Η ιστορία της διοικήσεως του κ. Τρικούπη μαρτυρεί άριδήλως ότι όλα τά ζητήματα δι' αυτόν είχαν πρό πάντων τον τελευταίον τουτον σκοπόν και χαρακτήρα.

×

Μετξύ της τελευταίας ψηφοφορίας πρέπει εις τό έξής να καθορισθί και ύποβάλλεται επί παντός αναφεομένου ζητήματος ή επομένη στερεότυπος πρότασις: Α' Η Βουλή συνειδύα ότι ή κυβέρνησις παρηγόρησεν έκφράζει την προς αυτην έμπιστοσύνην της και μεταδέχεται εις την ήμερησίαν διάταξιν».

Προς την Ακροπόλιν.

Πεία είνε αυτή ή άληθής δημοσιογραφία, ή ανωτέρη δηθεν των κομματικών παθών; Ημείς δε, αναγνωρίζομεν τοιαύτην, είμη την ανεπιφυλάκτως, άπρηγυλίτω, και άμειλίχτως πολεμοϋσαν τό έπικρατούν τυχοδιωκτικόν σύστημα, όπερ ήδη πώς καλής πίσσεως έλλην άνεγνώρισεν ως τοιοϋτον. Πικραρόμεθα, ναί, κατά του συστήματος τούτου όπερ περιέλυσε τον τόπον και επήνεγκε κατά της δημοσίας πίσσεως τραύμα εξ ου επί μακρόν δεν θέλει θεραπευθί. Οι βιογράφοι του κ. Τρικούπη θά όλολογήσωσι ότι άλλοτε και ήμεις πολύ συνετελέσαμεν εις την παραγνώρισιν της κομπορρημονος άκκησότητός του, πλακνηθέντες ως τόσο άλλοι. Διά τούτο προσπαθούμεν ήδη να επανρθώσωμεν τό πικρ' ήμών διαπραχθέν έκείνο κηκόν. Ημείς ουδένα θεωρούμεν μεγάλον ουτε αποθεοϋμεν τινά, διότι δεν άνήκομεν εις την ταπεινήν σχολήν των Γραικόλων. Θεωρούμεν όμως ήξίους τιμής εκείνους, όστινες άφήρισαν την λεοντήν και κατέδειξαν γυμνόν τον... άνθρωπον. Άλλως ή άποτυχία του δανείου, ή διέκλυσις του στρατου και ή τελευταία γελοιογραφική περί τούτου άπολογία του κ. ύπουργου των στρατιωτικων, ή έν γενει κατάστασις της διοικήσεως και ή κλήρης έν τω άνατολικώ ζητήματι κατάπτωσις της Ελλάδος, είνε ή έκ των πραγμάτων δεδομένη τρανή επάντησις εις τά ύπερ του κ. πρωθυπουργου σοφίσματα. Έπειδή δε ή Ακροπόλις έχει κληρόν να διδή μαθήματα εύπρεπειας: τά διδή εις εκείνους, όστινες επί μακρόν διαφωκώθησαν πών σεβαστόν και ίερόν, και εις εκείνους μάλιστα τούς πολιτικούς, όστινες άνεδίδασαν εις έντέλειαν τέχνης την σοκφανίαν, εις τούτην έξόχως διακρέψαντες, εξίσου δε περιφανείς και εις πών άλλο μέσον εξισκήσεως της έθνοφθόρου άγυρτείας.

Τό τέρας της τριανταμελούς επιτροπής

— Εί, την Γερμανίαν...
— Θέλατε να είπητε εις την Αμερικην;
— Όχι! ύπεραν από την έθεσιν του Νικολσον ή Γερμανία διά της Αγγλοαμερικης.

Μεταμψύχων εις γόπα

— Είς την Βουλή είπαν πώς δεν έχομε ύπαξιωματικούς.
— Ο Τρικούπης απήντησε πώς αυτό γίνεται και εις τούς Παρισίους.

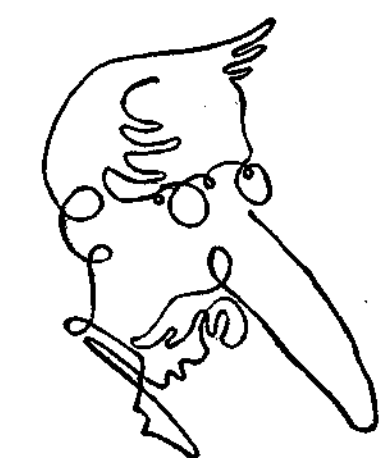
Διδάσκων μαθημάτων άνεξαρτητίας και εύπρεπειας

Έν τω άνατολικώ γορφε

Τούλάχιστον τώ άνήκει ή άμαξα... κατά τον Δουζίνου.

Μία μυτοκονδυλιά καθ' έθωμόν

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΤΑΙ

Ἄν δὲν εἶνε τρεῖς, κύριοι, βουλευτῆς ἢ ἐπιτροπῆς εἰς κακουργήματα δὲν εἶνε τίποτε.

ΔΟΥΖΙΝΑΣ.

Ἐγὼ εἶμαι, κύριοι, κάπως ἐπαθὸς τῆς ἐλευθερίας· ἐγὼ θέλω ἀπόλυτον ἐλευθερίαν μετ' ἀκράτου τυραννίας.

Ὁ αὐτός.

Τέχνη τῆς νομοθεσίας τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν θὰ εἴπῃ νὰ καθίσταται τὸν ἀμαξῶν ὑπόχρεων νὰ προσέχη, ἐν ᾧ ὁ ἄλλος θὰ ὑποβάλληται εἰς τὰς προσπάθειαις διὰ νὰ πάθῃ, καὶ νὰ πάρῃ τὴν ἀμαξάν.

Ὁ αὐτός.

Ἡμεῖς, κύριοι βουλευταί, εἴμεθα βουρκοί.

Ὁ αὐτός.

Ὅλοι οἱ καταργούμενοι ἄλλοτε ἐκ Βορρά πρὸς Νότον διήρχοντο διὰ τῆς Κολυμβήθρας.

Ὁ αὐτός.

ΩΙΔΕΙΟΝ

Δὲν δύναται ὁ Ἄσμοδαῖος νὰ καθυστερήσῃ παρεργόμενος ἐν σιγῇ τὴν ἐν τῷ Ὁδεῖῳ γενομένην τὴν παρελευθερίαν ἐβδομάδα παραστάσιν ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπὸ ἑλὸς ὁ τύπος ἔκαμε περὶ αὐτῆς δικαιοτάτου λόγον. Κατέλιπεν ἰδίως λίαν εὐαρέστους ἐντυπώσεις ἢ ἐσπέρα τοῦ Σαββάτου, ὅτε ἐγένοντο τὰ γενικὰ γυμνάσια τοῦ παρασταθέντος ἔργου. Ὅλοι οἱ δικρινόμενοι ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ τῇ δημοσιογραφίᾳ παρευρίσκοντο κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὁδεῖου, θέαμα ἀληθῶς σπανιώτατον διὰ τὸ ἡμέτερον πτωχὸν θέατρον. Ἡ παρεκταθείσα κωμωδία τοῦ κ. Δ. Α. Κορομηλά τοῦ γεννηματικῶν τῶν παρ' ἡμῶν δραματικῶν συγγραφέων, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν Ἀπάτη ἀντ' Ἀπάτης ἐξαίρετως ἤρεσε καὶ ἐπαυροῦθη, θεωρηθεῖσα ὡς ἔργον λεπτὸν καὶ χαριεῖν, ἐν ᾧ ἡ δράσις ἀμετάπτωτος διήκει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μετὰ σφρίγγος. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν συνέτεινε κατὰ πολὺ ἡ ἐκτέλεσις, πρὸ πάντων ἐκ μέρους τῆς κυρίας Εὐροσύνης Δ. Κορομηλά, ἐξαιρετικῶς ὑποκριθείσης τὸ δύσκολον αὐτῆς μέρος, καὶ ἐξ ὅλων τῶν λαϊκῶν. Τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἐπέσπεφεν ἡ εἰσπραξίς 4,500 δραχμῶν καθαρῶν κατὰ τὴν ἐπομένην ἐσπέραν τῆς παραστάσεως ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τοῦ μόνου παρ' ἡμῶν ὑπάρχοντος ἀληθοῦς καὶ ἀναξίτου τοῦ προορισμοῦ του νοσοκομείου. Ὅσα ἢ ἐν τῷ Ὁδεῖῳ ὑπὸ τῶν φιλοκλιθεῶν κυριῶν διενεργηθεῖσα πράστασις ἐγένετο εὐτυχῶς ἀφαιρῆς ἐνός καλοῦ φιλολογικῶν ἔργου, μιᾶς τερπνοτάτης ἐσπερίδος καὶ μιᾶς ἀγαθωτάτης πράξεως.

ΜΑΪΦΑΡΤ

Εἶνε πολιτικός; Εἶνε συγγραφεὺς; Εἶνε δημοσιογράφος; Εἶνε ποιητῆς; Εἶνε ἠθοποιός; Ὑπῆρθε πετσωνατῆς καὶ ἐξεστράτευσεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν; Δύναται διὰ τῆς ψήφου του νὰ στηρίξῃ ἢ νὰ ρίψῃ τὸ ὑπουργεῖον; Εἶνε φίλος τοῦ κ. Δεμάθου ἢ τοῦ κ. Βασιλείου;

Ἐχορμάτισε ποτὲ ἐγκάθετος θορυβητοῖς εἰς τὰ ἀκροατήρια τῆς Βουλῆς; Εἶνε καπνοφάντης, διερμηνεὺς τῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως ἀγαθῶν προθέσεων τοῦ κ. Λοιμάρου ἢ τοῦ κ. Κοσσονάκου; Τὸ μεγαλιώτερον ἴσα—ἴσα συστατικὸν τῆς ἀξίας του εἶνε ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς καμμίαν τῶν ἀνωτέρω τάξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέρχονται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ διασημότητες, καὶ ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχει Ἀθηναῖος, ὅστις νὰ μὴ τὸν γνωρίζῃ. Τὸ δῶμά του μὲ τὸν ἀντικτυπον τῶν τριῶν γερμανικῶν συλλαβῶν τοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ἰδίως αὐτὰς τῶν δαπανῶν καὶ τῶν δώρων περιτρέχει ὅλα τὰ γεῖλη παροιμιῶδες ὡς ἀρχοντος μαγικῶν τινος παλατιῶν τῶν δημοτικῶν παραμυθίων ἢ ἰδιαιτέρου ἀπομακρυσμένου κόσμου φαντασιώδους πλοῦτου καὶ μεγαλοπρεπείας, εἰς ὃν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς κοινοὺς τὸ βαλάντιον θνητοῦ. Εἶνε ἀπλοῦς ἔμπορος, ἀλλ' ἠδύνατο μὲ τὸ αὐτὸ δικαίωμα νὰ εἶνε καὶ ποιητῆς καὶ ἠδύνατο ἐπίσης νὰ εἶνε πρωθυπουργός.

*

Ἐραντάσθητε ποτὲ τί κόπος καὶ τί εὐχὴ καὶ τί προσοχὴ καὶ τί ἐπιτηδεϊότης χρειάζεται διὰ νὰ ἀνεγερθῇ, διὰ νὰ ταξινόμηθῇ, διὰ νὰ καλλιτεχνηθῇ ἕλες ἐκεῖνος ὁ ἄκαθῶν ὄγκος τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, τοῦ φαρφουρίου καὶ τῆς τετρακότας, τοῦ ἀλαβίστου καὶ τοῦ καουτσούκ, ὅψ' ὃν κῦπτει, κρύπτεται, ἐξοραίνεται τὸ στενόχωρον παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ κατὰ τὴν ἄκρην; Ἄν ἡ τοποθέτησις ἢ ἡ μεταθεσις ἐνός νομάρχου ἢ ἐνός γραμματέως στοιχίζῃ τόσας μερίμνας καὶ τόσῃ ἀνευξίαν εἰς τὸν διορίζοντα αὐτὸν ὑπουργόν, ὑπολογίσατε μόνον σας πόσῃ φροντίδῃ καὶ πόσῃ προσοχῇ θὰ ἀπαιτῆ ἢ κατὰλλήλως μετακινήσει ἐνός μαρκινοῦ μουλοδόκῃ ἢ ἐνός ἐλαστικῶν πιθήκων, ἀπογεγραμμένης ἐξαιρετικῶς ἀξίας τοῦ κ. Δημητριάδου ἢ τοῦ κ. Δεμάθου, τῶν ὁποίων τὸ ὄλικον ἀποτελεῖται ἐκ χυδαίας σαρκὸς καὶ ἐκ χυδαιοτέρων ὀστέων. Ἄν ἡ συγκράτησις δύο ἢ τριῶν ψήφων ὅπως διατηρηθῇ ἢ κυβερνησις τοῦ ἀκεραίου καὶ ἢ πλειονοψηφία συναπαγῆς ἀραιεῖ τὸτον γρήμῃ ἐκ τοῦ κενεριστοῦ ταμείου καὶ τόσον ἰδῶντα ἐκ τοῦ προτύπου τοῦ πρωθυπουργοῦ, εὐκόλον εἶνε νὰ φαντασθῇ τις τί ἔξοδα καὶ πόση ἐργασία ἐσπαταλήθη ὅπως συλληφθῇ καὶ περικλεισθῇ ἐντός τοῦ μικροῦ χώρου τῆς Ἐκθεσεῶς του καὶ συνδεθῇ εἰς ἐν μοναδικὸν ἀρμονικώτατον ὄλον ἢ ἀπειροπληθῆς ἑρμητικῶν πάντων ἐκείνων τῶν ἀνερίθμων κομφοτεχνημάτων, τῶν ἐπινηροδοκούντων μικροεργασιῶν, τῶν μαρκινοῦτων σκευῶν, τῶν χρυστοτεύκτων ἀθρημάτων, τῶν ἐλεφαντοκοκκκκλίτων ἀγγλματιῶν, ἀτινα νερμίζεις διαβαίνων ἐγγύς των ὅτι ἡγγισίαις κ' ἐπέσαν ἡδῆ, συνετριβήσαν λεπτομειστήματα εἰς κόνιν ἢ ἐπέταξαν ὑψηλὰ εὐθὺς αἰθέρια. Καὶ ἂν ἡ κυβερνησις ἐνός κράτους θεωρεῖται δύσκολον πρᾶγμα, τί πρόπει νὰ κριθῇ ἢ διοίκησις τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ μικροκόσμου, τόσῃ γοητείαν καὶ τόσῃ ποιήσειν ἐνέχοντος ὥστε νὰ κινεῖται τὸν κύριόν του ἴσον δέκα ἑκατομμυρίων ἀν' ἀντὶ νὰ τὸν καταμερῆξῃ εἰς πυραμίδας καὶ εἰς στοιχοῦς τὸν περιέγραψεν εἰς στίχους!

Καὶ δι' αὐτὸ ἐν τῇ βιογραφικῇ, ἣτις κατέλαβε τὰς ἐφημερίδας, ἔπρεπε νὰ ἐπιγενηθῇ καὶ μία νέα σειρά βιογραφιῶν, περιλαμβανούσα τὸν Μάιφαρτ, τὸν Χουτέπουλον καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους των. Ἐχρυν τὰ περισσότερα δικαίωμα πρὸς τοῦτο διότι ἐπὶ τοὺς ὑπῆρσαν τὴν πρόδον τοῦ τόπου βεβαίως καλλίτερον καὶ περισσότερον ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς τῆς Ἀκροπόλεως ἢ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρας τῆς Ἐβδόμου ἁδοῦ.

*

Ἡ Βυζαντινὴ δυναστεία τοῦ Ὁθωνος πρὸ πολλοῦ ἐξέλιπεν· ἀλλ' ἡ γερμανικὴ δυναστεία τοῦ Μάιφαρτ μένει ἀκόμη στερεὰ καὶ ἀκλόνητος, ἂν καὶ ὁ ἐλληνικὸς ἀναγνώστης ἀπὸ κατοῦ τὴν ὑπονομεύει. Οἱ πολιτικοὶ φιλόσοφοι αἱ μελετήσωσι τὴν διαφορὰν ταύτην. Ἄλλ' ἂν τύχῃσι νὰ εἶνε ἐκ τῶν περιπατητῶν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας, αἱ διερχόμεθα, αἱ εἰσελθόντες εἰς τὴν Ἀνάκτορά του, αἱ θαυμάσουσιν καὶ αἱ τοῦ ἀρραπάσου ὅτι, προσβάτουσιν καὶ ὅτι δυνηθοῦν. Ἐὰ μείνουσιν περισσότερο ἀφελήμειο.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ "ΓΛΥΚΟΦΥΞΙΣ,"

Εἶδοποιεῖ, ἀπὸ τῆς πρώτης Δεκεμβρίου διδοῖ γάλα εἰς ὄλους τοὺς συνδρομητὰς τοῦ κτηνοτροφείου Ἀγγ. Καμπᾶ, οὗς καθιστᾷ προσηκτικῶς νὰ μὴ πληρώνωσιν εἰς οὐδένα ἂν μὴ προσάγεται ἀπόσεισις ἐξωφλημένη ἀπὸ τὴν διευθυνσιν τοῦ Γαλακτομείου. Ἡ διακομὴ δὲ τοῦ γάλακτος ἀπὸ τῆς πρώτης Δεκεμβρίου γίνεται δις τῆς ἡμέρας, τὴν πρῶτην καὶ τὴν ἐσπέραν.